

Onnea 20-vuotias Maaseudun uusi aika -yhdistys!

Haastattelussa yhdistyksen perustajajäsen Tuija Mononen

Se tapahtui elokuun 20. päivä vuonna 1999. Luonnonkauniissa maisemassa Ilomantsin Mekrijärven tutkimusasemalla. Vuotuisen maaseutututkijoiden tapaamisen yhteydessä. Nimittäin lähtölaukaus maineikkaalle maaseutuasioiden äänitorvelle ja tutkimuksen ilosanomaa levitävälle yhdistykselle – muuten ainoalle Pohjoismaissa! Synnytysspönnistus suoritettiin 40 perustajajäsenen voimin. Nimeksi vastasyntyneelle annettiin yksimielisesti Maaseudun uusi aika.

Yksi yhdistyksen synnyttäjäistä ja pitkän linjan kasvattajista on nykyinen yliopistotutkija Tuija Mononen, joka oli yhdistyksen perustamisvaiheen toimeenpanevan hallituksen jäsenenä Tuija toimi vuodesta 2000 vuoteen 2013, tästä ajasta puolet puheenjohtajan ominaisuudessa. Tuijalla on usean vuoden kokemus myös yhdistyksen sihteerin ja rahastonhoitajan tehtävistä, kuten myös MUA-lehden toimituskunnan työskentelystä. Kysytäänpä konkarilta muutama kiperä kysymys synttärissanarista.

Miksi MUA-yhdistys perustettiin?

Yhdistyksen perustamisen perisytt ajoittuvat 1990-luvun alkuvuosille. Maaseutututkijat ja -kehittäjät aloittivat säännölliset tapaamiset vuonna 1992. Niistä alkoivat pikkuhiljaa muodostua nykymuotoiset maaseutututkijataapaamiset. Samoihin aikoihin tutkimustuotoksia varten alettiin julkaista *Maaseutututkimuksen aikakauskirjaa*, jonka oli alun perin tarkoitus ilmestyä kerran vuodessa. Tämä ei pysynyt kuitenkaan vastaamaan artikkelitarjontaan, ja vuosina -94 ja -95 julkaistiinkin jo kaksi numeroa *Maaseudun uusi aika* -lehteä. Nämä molemmat toimintatavat, eli vuositapaamiset ja julkaisutoiminta, etsivät 1990-luvun loppupuolella uutta, pysyvää ja uskottavaa kotia. Perustettava yhdistys nähtiin tähän toimintaan sopivaksi ratkaisuksi.

Mitä yhdistys on saanut aikaan 20 vuoden aikana?

Ensinnäkin maaseutututkimus ja maaseudun kehittäminen ovat olleet selkeästi enemmän ja paremmin esillä. Myös maaseutututkimusta ja siihen identifioitumista on buustattu eteenpäin. Tässä keinona on ollut esimerkiksi maaseutugradu-kilpailu, jolla on haettu maaseutuaiheisia, itsensä maaseutututkijaksi asemoivien tekijöiden laadukkaita opinnäytteitä.

Olen muuten seurannut palkittujen henkilöiden urakehityksiä ja huomannut, että monet heistä ovat väitelleet varsin nopeasti ja ovat nykyään hyvissä viroissa ja tehtävissä.

Se on myös yhdistyksen vaikutusta, että sen aktiivit ovat haluttuja ja kysytyjä maaseutupolitiikan ja maaseudun kehittämisen kentällä ja verkostoissa. Heidät otetaan vakavasti ja heitä kysytään mukaan eri tehtäviin. Heidän asiantuntijuudelleen on tarvetta, ja sitä kautta näkyy arvostus myös yhdistystä kohtaan. Yhdistyksen arvostus näkyy myös siinä, että alue- ja maaseutupolitiikan niukentuneista resursseista huolimatta yhdistyksen toimintaan on löytynyt hyvin rahoitusta. Ei tukea tulisi, jos sen ajateltaisiin olevan joku pilipaliyhdistys.

Onko yhdistykselle vielä tarvetta tässä ajassa?

Yhdistyksen tarve on oikeastaan korostunut. Resurssit ovat vähentyneet merkittävästi, kun aiemmin oli esimerkiksi useita maaseutuprofessoreja ja monitieteiset Rural Studies -opinnot. Nyt maaseutututkimuksella ja maaseudun kehittäjillä ei ole Eero Uusitalon tyyppistä äänitorvea, joka pitäisi niin isoa ääntä maaseudusta. Tässä yhdistys toimijaverkostoinen voi ottaa ison roolin, ja niin sen pitäisikin tehdä.

Voisi sanoa, että yhdistys on toiminnallaan lunastanut paikkansa ja sille on edelleen selvä tarve ja toimintakenttä olemassa, niin lehdelle, tutkijatapaamiselle kuin yhdistyksen aktiiveillekin yhteiskunnassa. Tällä hetkellä on muuten suunnitteilla pohjoismaisen maaseutututkimuksen yhdistys, joten tärkeän ja edelleen hyvin ajankohtaisen asian parissa MUA-yhdistys toimii.

Millainen on maaseutu ja MUA-ydistys 20 vuoden päästä eli vuonna 2039?

En näe maaseutua kurjistumisen alueena tai että se olisi jotenkin marginaalissa. Siellä on kuitenkin hirmu paljon ihmisiä, jotka haluavat siellä asua, yrittää ja olla. Palvelujen katoaminen on fakta, mutta ei se kaikkia haittaa. Riippuu vähän, että mitä on valmis tekemään ja miten haluaa elää. Nytkin lomakautena kaikki matkustavat maaseudulle – ehkäpä

Maaseudun uusi aika -yhdistyksen konkari Tuija Mononen kesäisissä maisemissa ja tunnelmissa Itä-Suomen yliopiston Joensuun kampuksella 20.6.2019.

edes ajattelematta siirtyvänsä maaseutu-nimiselle alueelle.

Maaseudun uusi aika -yhdistyksen toivoisin olevan seuraavan kahdenkymmen vuoden päästä vielä nykyistä näkyvämpi, entistä vahvemman roolin maaseutukysymyksissä ottanut, kansainvälisesti verkottunut yhdistys.

Tulisiko sinulle mieleen joku erityinen muisto synttärisarankariin liittyen?

Sankarin alkuvuosilta tulee mieleeni presidentti Halosen vierailu yhdistyksen sääntömääräisessä kevätkokouksessa Mikkelissä. Silloinen hallituksen puheenjohtaja Pirjo Siiskonen sai päähänsä, että nyt kun on tulossa maaseutuproffia niin eiköhän samoin tein pyydetä myös presidentti mukaan. Hän soitti presidentin kansliaan, jossa pyyntöön suostuttiin, koska olivat alueella maakuntavierailulla. Presidentti selkeästi innostui tilaisuuden keskusteluista ja se menikin runsaasti ylijalle. Adjutantit yrittivät epätoivoisesti viestittää, että nyt pitäisi kiiruhtaa eteenpäin. Yhdistyksen puheenjohtaja sai samana vuonna kutsun itsenäisyyspäivän linnanjuhliin.